

Chamaecyparis pisifera 'Plumosa Flavescens'

cyprysik groszkowy 'Plumosa Flavescens'

Odmiana przywieziona w XIX w. przez P.F. Siebolda z Japonii, opisana w katalogu szkółek de Vosa. Krzew o bardzo powolnym wzroście i krótkich, licznych przyrostach, tworzących gęstą bryłę szerokiego stożka. Po 10 latach uprawy osiąga wysokość około 0,8 m i podobną szerokość u podstawy. Ulistnienie podobnie jak u odmiany 'Plumosa Aurea Compacta' - przejściowe, barwy jasnożółtej wiosną i latem, nieco zieleniejącej w drugiej połowie lata i jesienią. W uprawie wymaga gleb przeciętnych lub żyznych, na których rośnie nieco silniej. Jest tolerancyjny w stosunku do pH gleby. Stanowisko słoneczne. Nadaje się do sadzenia pojedynczo w ogrodach przydomowych oraz w kartowych kolekcjach roślin iglastych, na wrzosowiskach, rabatach, w ogrodach orientalnych. Doskonała roślina do formowania i strzyżenia oryginalnych form.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: de Vos 1874; odkrywca, hodowca (selekcjoner): P.F. von Siebold Holandia; wprowadzenie do handlu: de Vos 1874 Holandia
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	szerokostożkowy
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	żółte, złociste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
pH podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe ogrody skalne ogrody wrzosowiskowe ogrody orientalne rabaty

autorzy opisu tabelarycznego: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

